

ת"פ 53729/03 - מדינת ישראל נגד אורן סעידוב

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 17-03-53729 מדינת ישראל נ' סעידוב(עציר)
בפני כבוד השופט ירון מינטקביז

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה ע"י עו"ד ניר
בין שותוק

נגד
אורן סעידוב - הנאשם ע"י עו"ד הרצל
סמילה

הכרעת דין

האישום ויריעת המחלוקת

נגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פצעיה כשהעברית מזוין, החזקת סכין, אי נקיות צעדי זהירות בחיה וגנבה. ואלו עובדות כתוב האישום:

ביום 3.3.17 הגיע הנאשם במקונו למכון שטיפת רכב, הנמצא בסמוך לשכונת גילה בירושלים (להלן: **המכון**) ואמר כי הוא מבקש לקנות כסוי הגה, שמחירו 100 ש"ח. עובד במכון הרכיב את הכיסוי על הגה מקונו הנאשם, אך הנאשם עזב את המקום מבלי לשלם, בכונה לגנוב את הכיסוי.

בעל המקום, באשם ג'ודה (להלן: **באשם**) נסע לשכונת גילה על מנת לחפש את הנאשם, הבחן במקונו חונה ליד חנות מרכול ברחוב הרוזמרין, פנה אליו ו אמר לו כי שכח לשלם. הנאשם אמר כי אין לו כסף וביקש מבאים כי ישע אחריו אל ביתו ושם ישלם לו. באשם הסכים ונסע אחריו הנאשם לביתו, עד שהגיעו לרחוב האחות יהודית.

כאשר עצר הנאשם, החל ויכוח בין ובין באשם והנפטר סרב לשלם לבאים את מחיר כסוי הגה. חלף זאת, הנאשם נגע למכונית שחנתה במקום ואשר היו בה מספר אנשים ואז הנאשם ואנשים אחרים נגעו אל מכונו של באשם, חבטו באגרופיהם על המכונית, קיללו אותו והכו אותו בסטריות ואגרופים דרך חלון מכונו.

באשם התקשר לאחיו מוחמד ג'ודה (להלן: **מוחמד**) שהוא במכון השטיפה וביקש שיבוא לעזור לו ומוחמד הגיע למקום.

כאשר הגיע מוחמד למקום, תקף אותו הנאשם יחד עם כ- 15 אנשים אשר היו במקום. הנאשם ומעורבים אחרים היו חמושים בסכינים, וכמה מהתקופים שיטו בבאשם ובמוחמד כלבי תקיפה. אחד התקופים ذكر את מוחמד בגבו.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו לבאים החבלות הבאות: נשיכת כלב בכף יד ימין, פצעים בכף יד ימין, פריקה של כתף שמאל,
עמוד 1

שהוחזרה בהרדים מה מקומיות וחבלות בברך ימין.

כתוצאה מהתקיפה נגרמו למוחמד החבלות הבאות: נשיכות כלב בכל חלקי גופו, קרע בעפער עין ימין שהшиб תפירה, פצע דקירה בגב וחבלה בברך שמאל.

כמו כן באשם ומוחמד קיבלו זירות חיסון בשל נשיכות הכלבים.

יריעת המחלוקת

בתשובתו לאישום ביום 2.7.17 לא חלק הנאשם על עיקרו של החלק העובדתי בכתב האישום, אך כפר בתיאור חלקו במעשים:

ביחס לאיושם בגניבת CISI הודה הנאשם, כי אכן ביקש לקנות במכון CISI הינה למכוונתו ועצב את המקום מבלי תשלום, אך טען כי בהסח הדעת לא שם לב לכך שלא שילם על הכספי, וכאשר ניגש אליו באשם וביקש תשלום שם לב לטעותו והתכוון לשלם מיד.

ביחס לאיושם התקיפה מסר הנאשם בתשובתו, כי אמ衲 התגלו ויכולו בין ובין באשם ביחס לגובה התשלום המגיע לבאים על הכספי, שכן הנאשם סבר שדי בתשלום של 50 ש"ח בעבר הכספי. הנאשם הודה, כי במהלך הויוך "דחף את פניו של באשם". הנאשם אישר, כי לאחר מכן הגיע למקום גם מוחמד וכי באשם ומוחמד הותקפו על ידי חברות צעירים שהיו באותו מקום, אשר היו עם כלבים, אך טען כי לא היה לו כל חלק בתקיפה זו.

בסיכוןו ביקש ב"כ הנאשם לזכותו מעיקר כתב האישום, ולהרשיעו רק בתקיפתו של באשם, בשל הדחיפה שדחף אותו בחלקו הראשון של האrou.

הריאות

מטעם המאשימה העידו באשם ומוחמד, וכן שלושה עדיו ראה לאירוע, מרדי כהן, ז'ואל כהן ודוד לביא. מטעם ההגנה העיד הנאשם. כמו כן הוגש בהסכמה מוצגים שונים.

מרדי כהן

העד מתגורר בסמוך לזירת האrou. לדבריו ראה תגרה בין שני "כנופיות" שבכל אחת חמישה אנשים ויחד עם היו כלבים. העיד היה במרחק של כ 30 מטר מהארου ולא ראה בבירור מה קרה.

העד צילם את האrou במכשיר הטלפון הניד שלו ושלח את הסרטון לשוטר השכונתי (הסרטון הוגש בהסכמה וסומן ת/27 ומתוכו הודפסו מספר תמונות שסומנו ת/22 ו- ת/23).

ז'ואל כהן

העד היא אשתו של מרדי כהן ומתגוררת בסמוך לזירת האrou.

ביום האrou העידה חזרה עם בעלה מקופת חולים וכאשר חזרו לביתם העידה ראתה תגרה אלימה. העידה זיהתה שתי

קבוצות של אנשים שהגיעו למקום, באחת היו 4-3 אנשים ובשנייה היו כשה אנשים, אשר כולם לבשו קפוצ'ונים. שתי הקבוצות התקרבו זו לזו, האנשים השיכבו מישחו על הרצפה וככל בתנפל עליו, בעוד אנשים עומדים סביבו.

על פי התרשומה של העדה, הקבוצה שהגיעה עם הכלבים היא שהתחילה את האלים.

העדה חשחה מהארוע ועל כן משכה את בעלה שייעלו הביתה.

דוד לביא

העד גר בסמוך לזרת(arous). בזמן הארוע הוא ניקח מרופסת ביתו ושמע נביחות של כלבים. צעקות ובעיטות בדלתות של מכוניות בין רח' האחות יהודית לרח' ברקת.

במהלך(arous), העד ראה שני אנשים אשר צעקו בערבית נכנסים למכונית פיג'ו ישנה בצבע כחול אפור ובורחים מהמקום, בעוד אדם נוסף רץ אחריהם וכלב רץ אחריו. אלה שהיו במכונית הצליחו להמלט והכלב הגיע אל האדם הנוסף והפיל אותו, אך לא נשר אותו.

סך הכל העד ראה שלושה ערבים אשר הותקפו על ידי 5-6 יהודים.

לדברי העד, הוא ראה את(arous) מרחק של 50-30 מטר, ואין יכול לזהות את האנשים או הכלבים שהשתתפו באירוע.

בاسم ג'ודה

העד הוא בעל מכון לשטייפת רכב הנמצא בעלייה לפני שכונת גילה, ומוכר גם אביזרים שונים. ביום(arous) העד עבד במכון יחד עם צער שעבד. הנואם ביקש שיתקיים במכוניתו CISI הגה. שעבד התקין את הכיסוי ולאחר שהנאום עזב את המכון התברר שלא שילם.

אנשים שהיו במכון אמרו לעד שהנאום הוא מגילה, והעד נסע לגילה לחפש את הנואם וראה את מכונו חונה ליד חנות מרכול. העד המתין במקום וכאשר הנואם יצא מהחנות אמר לו ששכח לשלם. הנואם אמר שאין לו כסף כי קנה בספר ו אמר לעד שיבוא אליו הביתה ושם ישלם לו.

העד נסע אחרי הנואם מרחק קצר, והנאום עצר את מכונו ודיבר עם אנשים שהיו שם וישבו במכונית חונה, ואז הנואם והאנשים שהיו עמו הכו את העד וקיללו אותו.

העד התקשר לאחיו מוחמד וביקש שיבוא לעזור לו.

מוחמד הגיע למקום ואז הגיעו אנשים נוספים עם כלבים שתקפו אותו ואת אחיו. בשלב הראשון היו במקום כשהה אנשים, ובמהלך היו כ- 15 אנשים ועם 7-5 כלבים. בשלב זה הנואם החזק בידי חוץ, ככל הנראה מקל. אחד האנשים החזק סcin והעד זהיר את אחיו מפניו. האנשים שהיו במקום הפלידו את העד ארצתה ושיסו בו ובאחיו את הכלבים.

מסמכים רפואיים שהוגשו וסומנו ת/16 מתעדים את החבלות שנגרמו לעד, כפי שפורטו למעלה.

העד הוא אחיו של באסם. ביום האירוע באשם התקשר אליו ואמר שם שיש אדם שלא שילם לו ומאיים עליו יחד עם עוד כמה אנשים. העד הגיע למקום וראה שם יותר מ- 15 אנשים ו- 2-3 כלבים. העד זיהה במסדרי זהה את הנאשם ואת אחיו, אמןון, ושניהם החזיקו סכינים. העד לא זיהה מעורבים אחרים.

האנשים שהיו באותו מקום היכו אותו והפלו אותו ארضا. אחיו של הנאשם, אמןון, דקר אותו בסכין. כמו כן הכלבים נשכו אותו.

העד הסביר כי הוא זכר את הנאשם ואחיו כי היו הראשונים שהגיעו והוא עם סכינים.

העד הסביר, כי במהלך האירוע הופל ולא ראה את ההתרחשויות ولكن אינו יכול לחתם פרטים נוספים.
מסמכים רפואיים שהוגשו וסומנו ת/17 מתעדים את החבלות שנגרמו לעד, כפי שפורטו למטה.

ה הנאשם, אורן סעידוב (הודעתו ת/30-ת/32 ו- ת/35-ת/37 ועדותו לפני)

הודעה מיום 07.03.17, ת/30

ה הנאשם אישר, כי ברשותו רכב מסוג פז'ו 206 בצבע אפור כחלחל.

ה הנאשם הכחיש כי היה בירושלים ביום האירוע. הוצג לו סרטון מצלמות האבטחה במכון השטיפה וה הנאשם הכחיש כי הוא מצולם בו. הנאשם לא ידע לומר איפה היה ביום האירוע (3.3.17), אך הכחיש כי היה מעורב בו.

הודעה מיום 08.03.17, ת/31

ה הנאשם אישר כי לאחיו יש כלב מסווג פיטבול בצבע חום-לבן. הנאשם שב והכחיש כי הוא האדם המצולם בתמונות מהמקום, אך אישר כי מכונתו מופיעה בתמונות. הנאשם אמר כי יכול להיות שאדם אחר, שאינו ידוע מיהו, השתמש במכוניתו. הנאשם הכחיש פעמיinus כי היה במכון או השתרף בקטטה.

הודעת הנאשם מיום 08.03.17, ת/32

ה הנאשם הכחיש כל קשר לאירוע התקיפה או לתמונות משטיפת המכוניות. הנאשם טען כי המתלוננים זיהו אותו במסדר תമונות שהתקיים ממשום שהוא נהג לשוטוף את רכבו במקום.

הודעת הנאשם מיום 11.03.17, ת/35

בהודעה זו הודה הנאשם, כי היה במכון וקנה כסוי להגה. שם המשיך לשכונת גילה ושם פנה אליו המוכר מהשטיפה וטען כי לא שילם לו על מגן ההגה שלקח. הנאשם ביקש מהמוכר כי יתלווה אליו על מנת שישלם לו את הכספי. בהמשך הנאשם פגש בחבר, לווה ממנו 50 שקלים אותם רצה לתת למוכר, אך המוכר סרב לקבלת ונסע מהמקום. הנאשם עלה לבתו ולאחר מכן נודע לו כי הייתה קטטה, אך הוא לא היה באותו מקום ולא השתרף בה.

הנאשם סרב למסור שמות של מעורבים בקטטה. לדבריו היה עם חברו קובי במכון ואז הוריד אותו בघetto.

הודעת הנאשם מיום 14.03.17, ת/36

הנאשם חזר על טענתו כי לא ראה את הארווע. לדבריו החנה את מכוניותו, עלה לבתו ולא ראה את הקטטה.

הודעת הנאשם מיום 16.03.17, ת/37

הנאשם אמר בהודעתו כי סיפר את כל האמת בחקירותיו הקודמות וכי אין לו דבר להוסיף. לדבריו היה במכותל עם חבר בשם יעקב לוי ולאחר מכן הוריד אותו בघetto. הנאשם חזר על כך שרצה לשלם למוכר את כספו ומשזה לא רצה את הכספי, שניהם נסעו מהמקום.

הנאשם נשאל מי היה איתו ואמר שאינו רוצה לסבר איש ומותר למשטרה את מלאכת איתור העדים.

עדות מיום 6.9.17

ביום הארווע הנאשם עשה סיורים שונים והגיע למקום השטיפה. במקום קנה כסוי הגה שראתה שמחירות 30 ש"ח. הנאשם התעכבר במקום חצי שעה, כי אדם שהיה שם התענין בקניית מכוניותו. בסופו של דבר שכח לשלם ועזב את המקום.

אחרי שעזב את המקום נכנס הנאשם לחנות מרcoil בגילה. כשיצא ראה את באסם ששאל אותו למה לא שילם. הנאשם אמר לבאסם שכח לשלם וביקש ממנו שיסע אחריו לבתו. ליד ביתו של הנאשם הוא ראה חבר ישב באותו לבן, ביקש ממנו 50 ש"ח ורצה לשלם לבאסם. בין הנאשם לבין באסם התגלו ויכוח בגין מחיר, והנאשם אמר כי הוא חש שבאסם מנסה לסתות ממנו תשלום גבוה מדי על כסוי הגה.

בחקירתו הנגדית מסר הנאשם את שמותיהם של האנשים שהיו ב מכונית: ברוך בונדק אשר נהג ב מכונית וקובי לוי ואילור שוקרין שעמדו מחוץ לה.

במהלך הויכוח הנאשם חבט ב מכוניתו של באסם. בחקירתו הנגדית הוסיף הנאשם, כי "היתה דחיפפה כשיצא מהאוטו והיתה עוד דחיפפה דרך החלון" (ע' 33 ש' 6). אחיו של באסם הגיע ואז חלה קטטה.

הנאשם הדגיש מספר פעמים בעדותו, כי עזב את המקום עד לפני שהגיע מוחמד (ע' 33 ש' 13, ע' 34 ש' 22 וע' 35 ש' 9). לדבריו מוחמד שיקר כאשר אמר שזיהה אותו בארווע.

במהלך חקירתו הנגדית של הנאשם הוצגו לו תמונות מתוך הסרטון שצילם העד מרדי כהן (מצג ת/22). הנאשם טען כי אינו מזהה את עצמו בתמונות, והוסיף כי "גם אם רואים אותו שם אני לא תוקף. אני יודע שהוא לא אני. גם אם זה הימי אני לא רואים מישחו שתוקף" (ע' 36, ש' 2).

דין והכרעה

אין מחלוקת ממשית בין הצדדים בדבר חלקו הראשון של הארווע, מהගעת הנאשם למקום השטיפה ועד הגעתו של מוחמד לזרה (למעט לשאלת האם הנאשם גנב את הכספי או שכח לשלם). ירידת המחלוקת מתמקדת בשאלת באיזה שלב עזב הנאשם את הזרה וביחס לחלקו במעשים: הנאשם טען כי עזב את הזרה מיד כאשר התחלת האלים, על מנת

שלא להיות חלק מהארוע. העדים באשם ומחמד מנגד טוענים, כי הנאשם תקף אותם יחד עם אחרים והוא פועל ודומיננטי.

לאחר ששמעתי את העדים והתרשםתי מהם באופן ישיר, אני מעדיף שלא הייסס את עדויותיהם של המתלוונים באשם ומוחמד על פני עדותם של הנאשם וקובע, כי הדברים התרחשו כפי שתוארו על ידם. אולם:

העד באשם עשה רושם מהימן ומשכנע. ניכר היה בו, כי עשה מאמץ לבדוק בדבריו ולהבחן בין זיהויים של הנאשם ואחיו, לגבייהם היה בטוח, ובין מעורבים אחרים באירוע, אותם לא זיהה. העד הסביר, כי חשש לסבר אנשים אשר אינם בטוחים בזיהויים ודבורי נאמנים עליו.

תגובהתו הרגשית של באשם תאמנו את תוכן עדותו. ניכר היה בו, כי מתן העדות הקשה עליו ועורר בו את זכר(arous) בעיקור כאשר התיחס לכלבים אשר נשכו אותו ואת אחיו (ר' ע' 19 למטה).

חזקון ממשי ומהימנותו של באשם מצאתי בכך שבעדותו לפני אמר, כי ראה בידו של הנאשם חפץ, אך לא ידע לומר באיזה חפץ מדובר. העד אף הדגיש, כי לא הנאשם הוא שזכיר את מוחמד בגבו, אלא אדם אחר שאינו יודע מי הוא (ע' 16, ש' 34-33). הדבר מלמד על כך שבاسم הקפיד לבדוק בדבריו ולא בקש להחמיר בתיאור חלקו של הנאשם או ליחס לו מעשים שלא עשה. כמו כן הדבר מלמד כי באשם ידע להבחין בין דברים אוטם ראה בבירור ובין דברים לגבייהם לא היה בטוח, והקפיד שלא ליחס לנายน מעשים שלא היה בטוח לגבייהם.

ההגנה לא הצעה כל הסבר למה באשם ישקר ויסבר את הנאשם בדברים אוטם לא עשה, וגם בחקרתו הנגדית של העד דבריו לא נשחקו ולא נמצאו בהם סתיירות או פרכות.

לאור זאת ראייתי לתת לעדותו של באשם את מלא המשקל ולקבע את הממצאים על פיה.

דברים דומים אומר גם על עדותו של מחמד, אשר עשה אף הוא רושם מהימן ומשכנע. גם לגבי עד זה התרשםתי, כי עשה מאמץ ממשי לבדוק בעדותו ולהבחן בין נקודות בהן היה בטוח ובין נקודות ברורות פחות. דבריו לא נסתרו בחקרתו הנגדית ולא נמצאו בהם סתיירות של ממש או פרכות.

בדומה לבאשם, גם לגבי עד זה לא ראייתי כל סיבה למה יסביר את הנאשם במעשים אוטם לא עשה וגם ההגנה לא הציעה כל סיבה לכך.

עם זאת, העד תיאר את האירוע ב��ווים כלליים, והתקשה למסור פרטים מדויקים יותר. הסברו לכך, שהופל תוך מספר שניות ולא ראה מה נעשה סבבו, מתקבל על הדעת ומתישב עם יתר הראיות ועם השכל הישר.

לפיכך ראייתי לתת לעדותו של מוחמד משקל מלא, תוך בחינה זהירה של דבריו.

אני עיר לסתירות בין העדים השונים ביחס למספר המעורבים והכלבים שהיו באירוע - ולא ראייתי כי יש בהן כדי להשפיע על הערכת מהימנותו של מי מהמעדים. מדובר באירוע מסעיר וקצר, אשר נראה על ידי אנשים שונים שהיו בנקודות שונות ביחס לזרה. במצב דברים זה, אין לצפות כי כל העדים יקלטו את האירוע באותו האופן ויתארו אותו באותה צורה.

במיוחד יש להציג, כי המתלוונים וה הנאשם מתארים את האירוע بصورة דומה, מלבד עצם שאלת נוכחות הנאשם בזרה

כאשר הותקפו המתלווננים.

לא נתתי כל משקל לסתירה בין עדותו של באסם לבן זו של מוחמד בשאלת האם הנאשם החזיק סכין או חפץ אחר, לעניין הערכת מהימנותם: מוחמד העיד כי הוא בטוח שראה בידו של הנאשם סכין, ואילו באסם אמר שהוא בטוח מה ראה בידו של הנאשם. כפי שציינתי לעיל, פער זה דוקא מחזק את מהימנותו של באסם ומלמד על כך שלא ניסה להחמיר בתיאור חלקו של הנאשם, או ליחס לו מעשים שאין בטוח בהם. עם זאת, לנוכח השוני שבין דבריו העדים נותר ספק מסוים בשאלת האם הנאשם החזיק סכין במהלך האירוע, ממנה יהנה הנאשם.

עדות הנאשם מנגד עשתה רושם רחוק מאוד מלשכnu ומצאתה בה קשיים רבים, אשר לאורם לא ראיתי כי ניתן ליחס לדבריו הנאשם כל משקל:

שקרי הנאשם:

בהודעתו הראשונות (ת/30-ת/32) שיקר הנאשם, הרחיק את עצמו מהארוע באופן גורף וטعن, כי לא היה כלל במכון השטיפה ביום האירוע.

ה הנאשם טען בתשובתו לאישום כי הוא הגיע קבוע במכון השטיפה - עניין אשר הוכחש על ידי באסם ומוחמד, אשר דבריהם גם בנקודה זו נאמנים עלי, מה גם שאין להם כל סיבה שלא להעיד אמת בנקודה זו.

זהוי הנאשם על ידי מוחמד:

ה הנאשם טען בעדותו מספר פעמים, כי עזב את הזירה לפני שהגיע מוחמד וכי לא ראה את מוחמד בזירה. זהותו של הנאשם על ידי מוחמד מסדר הזיהוי ת/4 ומלהך העימות ת/34 מפרק את דבריו הנאשם, שכן לו אכן היה הנאשם עוזב את המקום לפני הגיעו של מוחמד כפי שטען, מוחמד לא היה יכול לזהותו. אזכור, כי מוחמד העיד כי אין בין בגין הנאשם הנסיבות מוקדמת ודבריו נאמנים עלי.

מסירת גרסה מתפתחת:

בהודעתו ת/35-ת/37 אישר הנאשם כי היה בארوع, אך סרב למסור את פרטייהם של אחרים שהיו באותו מקום, מלבדשמו של חברו קובי, אשר לדבריו היה איתו בחנות המרכול ואז הוריד אותו. רק בעדותו לפני מסר בחקירה הנגדית את שמותיהם של שני אנשים נוספים.

המנעות מהעדת עדים חיוניים:

למרות שלכל אורך הדרך סרב הנאשם למסור את שמותיהם של מעורבים אחרים בארוע, מלבד קובי לוי, בעדותו לפני מסר הנאשם את שמותיהם של עוד שני אנשים אשר היו בארוע (ברוך בונדק, ואילור שוקרzon). לכואורה אנשים אלו יכולו לתמוך בגרסת הנאשם, לו היה בה ממש - אך הנאשם נמנע מלהעיד. הסברו של הנאשם, כי הוא חשש מאותם אנשים, אינו יכול להסביר את המנעות מהעדתם, שהרי מלאה מסר את שמותיהם ולכואורה סייכם.

יתרה מכך, אחיו של הנאשם, אמנון, הושם בגין חלקו בארוע, הודה ודינו נגזר. במצב דברים זה, לא ראיתי איזה מזק עלול היה להגרם לאמנון, לו היה מעיד. לפיכך המנעות הנתבען מלהעיד את אמןון מלמדת, כי לא סבר שייהה בעדותו

של אמן כדי לסייע לו.

צילום הנאשם בזירה:

בסרטון ת/27 שצילם העד מרדי כהן, ובתמונה שהופקו ממנה ת/22 ות/23, נראה אדם דומה לנאים, לבוש בבגדים תואמים לאלו שלבש הנאשם הארוע, כשהוא תוקף את המתלוננים. לאור איקות הצלום, לא ניתן להזות את המצלום באופן ודאי ועל כן משקלה של הראייה בעמדה בלבד הוא נמוך. אך לצד יתר הראיות, יש גם לראיה זו משקל מסוים לחובת הנאשם.

במיוחד דברים אמרוים לאור אופי הבדיקה של הנאשם את זהותו בצילומים: "**גם אם רואים אותו שם אני לא תוקף. אני יודע שהוא לא אני. גם אם זה היתי אני לא רואים מישחו שתוקף**" (ע' 36, ש' 2). מדובר בהבדיקה בעלת אופי "טקי" ומתהמק, שמכילה בתוכה גם הסבר תמים לכואורה לנוכחותו של הנאשם במקום, אם יקבע כי הוא המצלום. ואבהיר, כי בתמונה נראה אדם מוטל על הארץ וכלב מעלי, ומדובר של העד כהן לעלה, כי הסרטון ת/27 מתעד את רגעי התקיפה.

על כל אלה אוסיף את התרשםותי הישירה מעדותו של הנאשם לפני. העדות הותירה רושם רחוק מאוד מleshcnu, וה הנאשם לא הציע כל הסבר מתקבל על הדעת לריאות נגדו.

לאור אלה מסקנתי היא, כי הארוע התרחש כפי שתואר על ידי העדים باسم מוחמד וכי הנאשם השתתף בתקיפתם יחד עם יתר המעורבים, ונטל חלק פעיל בתקיפה.

אחריות הנאשם למעשי יתר התוקפים

מן הראיות עולה ספק בשאלת אם הנאשם החזיק במהלך הארוע סכין. עם זאת, עולה בבירור כי אחד התוקפים האחרים החזיק סכין וזכיר במאצעתו את מוחמד. משכך, הנאשם נושא באחריות פלילית להחזקת הסכין על ידי אותו אדם, כשם שיתר התוקפים נושאים באחריות משותפת, איש למעשו של חברו.

כך גם בעניין התקיפה באמצעות הכלבים - גם אם לא הנאשם הוא זה שהביא את הכלבים ושיסה אותם במתלוננים, עדין הוא נושא באחריות פלילית לכך, מכח שותפותו עם יתר התוקפים.

ר' לעניין זה ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עוזיאן:

"באיורו שנעשה בחסותו הממון, יתכן מצב שלפיו כל יחיד מבין הממון המשתתף אחראי למבצע בצוותא של פעולות הממון, במובן סעיף 29 לחוק העונשין, וכבר נפסק, כי "גם שותפות ספונטנית שותפות היא, ועשה היא עבריין למבצעים בצוותא".

ר' גם ע"פ 259/97 בשטאווי סוביי נ' מדינת ישראל:

"שותפות בין המערער לבין עלי הייתה, אמונה, "שותפות ספונטנית", ואולם גם שותפות ספונטנית שותפות היא, ועשה היא עבריין למבצעים-בצוותא. ראו והשוו: ע"פ 872/76 יוסף ישראל, פ"ד לא(3) 573, 581-580; ע"פ 418/77 ברדריאן, פ"ד לב(3) 3. שותפות ספונטנית זו נוצרה שעה שהמערער ועל הפליאו חבלותיהם במתלון, בנסיבות בהן כל אחד מן השניים היה מודע למעשי

הآخر. מודעת זו של כל אחד מן השניים למשי זולתו, שעה שהשניים פעלו למטרת אחת, עשתה אותם מבצעים בצוותא, וממליא נתחייב כל אחד מהם במשי الآخر".

לענין הקשר הספונטני ואחריותו של עבריין למעשייהם של שותפיו ר' גם ת"פ 440/04 מדינת ישראל נ' מוחמד חמד וכן ת"פ 37248-06-16 מדינת ישראל נ' אוחנה.

גניבת כסוי ההגנה

אין מחלוקת כי הנאשם ביקש כי ירכיבו לו כסוי ההגנה ועזב את המקום מבלי תשלום. לטענת הנאשם הוא שכח לשלם בהסח הדעת, ללא כוונה לגנוב את הכספי, ואילו לטענת המאשימה כוונתו של הנאשם הייתה לגנוב את הכספי.

לאחר שנתיי דעתך לעדויות ולטענות הצדדים, מסקנתי היא כי הנאשם גנב את הכספי. אולם:

כאמור, אין מחלוקת כי עובד במקום הרכיב את כסוי ההגנה והנ帀 עזב את המקום מבלי תשלום עליו. לאור התרשםותי מעדותו של הנאשם, לגבי הארכטי למלחה, לא ראיתי לתת לדבורי כל משקל, ובכלל זה גם לטענתו כי דעתו הוסבה בשל שיחה עם מישחו במקום, ولكن שכח לשלם.

הנ帀 טען בעדותו, כי חברתו של אחיו אשר נכח באולם במהלך הדיון הייתה איתו במקום (עמ' 29 ש' 21-20 לפוטוקול מיום 17.9.6). כאמור, מדובר בעודה שיכלה לתמוך בגרסתו של הנאשם, לו היה בה ממש - אך הנאשם נמנע מלהעידה.

הנ帀 גם טען לחברו קובי לוי היה איתו במקום (ת/35 ש' 51-55, ת/37 ש' 14-11) - וגם אותו נמנע מלהיעיד.

אוסיף על כך, כי הנאשם טען שריצה לשלם לבאסם 50 ש"ח עבור הכספי ובאסם סרב ודרש סכום של 100 ש"ח. באסם מנגד העיד, כי הנאשם אמר לו שישע אחריו לבתו ואז ישלם לו, אך לא אמר כי הנאשם הציע לו סכום של 50 ש"ח. לאור התרשםותי מהעדים, אני מעדיף את גרסתו של באסם גם בנסיבות זו. למלחה מהדרוש אומר, כי גם לו הייתה מקבל את גרסתו של הנאשם בנסיבות זו, קשה לקבל כי אדם ששכח בהסח הדעת לשלם עבור מוצר שקנה והוא עומד על התקלה, יסרב לשלם את מחירו של המוצר, ויסכים לשלם רק את מחציתו.

משכך, הוכח כי הנאשם גנב את כסוי ההגנה.

סיכום

מרשיע את הנאשם בעבורות תקיפה הגורמת חבלה של ממש, פגיעה כשהברין מזמין, החזקת סכין, אי נקייה צעדי זיהירות בחיה וגניבה.

ניתנה היום, כ"ה תשרי תשע"ח, 15 אוקטובר 2017, במעמד הצדדים